

Σημείωμα συγγραφέα

«Όσο κι αν απολαμβάνω το θέατρο σαν θεατής από τη μια, όσο κι αν δυσκολεύομαι σαν γραφιάς να εκφράσω μια ισορροπημένη θεατρική άποψη από την άλλη, τίποτα δεν συγκρίνεται με το πρωτόγνωρο εγχείρημα για θεατρική γραφή. Μοιάζει με βύθισμα σε θολά νερά με μοναδικό σωσίβιο το ένστικτο και μόνιμο βαρίδιο την αμφισβήτηση. Αν γλίτωσα τον πνιγμό, αυτό οφείλεται στην εξαιρετική καθοδήγηση της Χρύσας και των λοιπών συνεπιβατών μου, και τους είμαι καθ' όλα ευγνώμων. Εύχομαι στους θεατές μας καλή ακρόαση, και στα έργα μας να ευτυχίσουν στη σκηνή.» Δεκέμβρης 2010

(Σημείωμα της Α.Τουμάζου στο πρόγραμμα της πρώτης παρουσίασης του έργου Ο Διακόπτης σε μορφή Θεατρικού Αναλογίου από το Εργαστήρι Θεατρικής Γραφής του Ανοικτού Θεάτρου.)

Δύο χρόνια αργότερα, αυτό που ξεκίνησε σαν αγαπημένο χόμπυ, μία πρώτη απόπειρα στα πλαίσια του Εργαστηρίου Θεατρικής Γραφής του Ανοικτού Θεάτρου, ευτυχεί να ανεβαίνει σαν πλήρες θεατρικό στη κεντρική σκηνή του Θεάτρου Ένα. Έχω πολλούς να ευχαριστήσω γι' αυτό. Παρ' όλες τις καλές προθέσεις όλων, στο τέλος, μόνο το γέλιο και η ανταπόκριση του κυπριακού κοινού θ' αποφανθεί για την επιτυχία του εγχειρήματος. Αυτό περιμένω να δω για να ολοκληρωθεί το όλο πείραμα.

Εύχομαι καλή απόλαυση...

Α.Τουμάζου, Ιανουάριος 2013

Αποσπάσματα από την συνέντευξη της συγγραφέως στο timeout Cyprus, τεύχος Ιανουαρίου 2013, στην Αρχισυντάκτρια του περιοδικού Σίλια Ιωαννίδου.

Πόσο καιρό σου πήρε για να γράψεις το θεατρικό σου; Έχεις ξαναγράψει;

Πήρε 10 μήνες περίπου, όσο διήρκεσε και το εργαστήρι θεατρικής συγγραφής του Ανοικτού Θεάτρου υπό την καθοδήγηση της ηθοποιού-συγγραφέως-εκπαιδεύτρια θεατρικής συγγραφής Χρύσας Σπυλιώτη. Δεν είχα σκεφτεί να γράψω ποτέ. Βοήθησα την Αλεξία Παπαλαζάρου τότε στην οργάνωση του εργαστηρίου. Απογοητευμένη με τα σύγχρονα κυπριακά θεατρικά έργα πίστευα ότι χρειάζεται ένα μέτρο πρακτικό, ελλείπει πανεπιστημιακών δομών και μεγάλης παράδοσης. Τελευταία στιγμή αποφάσισα να συμμετάσχω και μάλιστα με μια ιδέα μισής παραγράφου που πέταξα σε μια άλλη συγκέντρωση για θεατρική συγγραφή 2 χρόνια πριν, όπου η εισηγήτρια Ελλάδα Ευαγγέλου μας κέντρισε την φαντασία, 'ακόμα

και από ένα διακόπτη πρίζας μπορείτε να βγάλετε ιστορία'. Από κεί βγήκε και ο τίτλος.

Τι πραγματεύεται ο διακόπτης;

Την υποκρισία, τους συμβιβασμούς, την διαφθορά, και τον ρατσισμό των σημερινών Κυπρίων, αλλά από μια αστεία πλευρά. Σαν μία μαύρη φάρσα, που μπορεί να συμβεί σε ένα καθώς πρέπει σπιτικό της παλιάς Λευκωσίας μες τη νύκτα, όταν ένα μεσήλικο, ευκατάστατο ζευγάρι βρίσκει δύο κακοποιούς στο σπίτι του. Για την ακρίβεια, στο μυαλό μου αυτό συνέβαινε στο σπίτι μου, στη γειτονιά μου, στο μικρό 'σόχο' της πόλης, την πολυπολιτισμική Τρικούπη, όπου όντως έγινε φόνος παλαιότερα και όντως κυκλοφορούν πλαστά διαβατήρια, παράνομοι και μεσάζοντες.

Πως βλέπεις τα πράγματα από την σκοπιά του συγγραφέα, αλλάζει η θέα της ζωής;

Πρώτη φορά επιχειρώ θεατρική συγγραφή και ευτυχώς μαζί με την Χρύσα και την ομαδική δουλειά του εργαστηρίου η συγγραφική διαδικασία ήταν ιδεώδης. Τώρα στην πράξη, και παρόλο που ο Ανδρέας Χριστοδουλίδης ήταν πολύ θετικός όταν επέλεξε να το ανεβάσει στο θέατρο ένα, αυτός μ' έσπρωξε και στο grand finale άλλωστε, η αβεβαιότητα του πρωτόβαλτου είναι μεγάλη. Είναι σαν να παραδίνω την πρώτη εξέταση στο μάθημα και περιμένω αξιολόγηση από το κοινό.

Τι μήνυμα στέλνεις με τον διακόπτη;

Μην κρύβεστε πίσω από το δάκτυλο σας κύπριοι, κλείστε τους διακόπτες της μακάριας εντροπίας σας.

Θα είναι καλοδεχούμενες οι αυστηρές κριτικές για το θεατρικό που έγραψες;

Εννοείται! είναι ευκαιρία να βγάλουν πολλοί το άχτι τους. Χρειάζεται να αερίζονται οι απόψεις, να μην φοβούμαστε την δημόσια έκφραση και την διαφωνία. Μάλιστα σκέφτομαι να το οργανώσω κιόλας, δηλαδή μια δημόσια συνάντηση για το έργο και την παραγωγή μετά το άνοιγμα, όπου να γίνει και κριτική και συζήτηση. Ξέρω ήδη ότι στους 'συμμαθητές' μου και στην 'δασκάλα' μου από το εργαστήριο θεατρικής γραφής τους αρέσει πολύ η ιδέα.

Ποιος ήταν ο πρώτος άνθρωπος που διάβασε το έργο σου; Και τι σου είπε;

Το έργο, σκηνές-σκηνές και ολόκληρο το διαβάσαμε στο εργαστήριο, μου

έκαναν τους χαρακτήρες οι συμμαθητές μου και σπάγαμε πλάκα. Θα εκπλαγείτε πόσο εύκολα βγαίνει η ειλικρινής κριτική του καθενός μεταξύ σοβαρού κι αστείου σε μια καλή ομάδα. Όταν ολοκληρώθηκε, πέραν της δασκάλας μου και της Αλεξίας, το δοκίμασα στον σύζυγο μου, τον άκουγα να γελάει διαβάζοντας το, μου κούνησε το κεφάλι και μου χαμογέλασε. Αντίθετα ο δεκαπεντάχρονος γιός μου είχε παρατηρήσεις...

Πες μου την αγαπημένη σου ατάκα από το έργο ...

Μία που μ'αρέσει είναι «Ιουδίθ, η δολοφόνος σύζυγος».

Ξεκίνησα από ένα παράπονο για την απουσία ουσιαστικής θεατρικής συγγραφής

-ήθελα απαιτούσα περισσότερα από την κυρπιακή συγγραφή δεν είναι τυχαίο που δεν βραβεύονται κιόλας, γιαυτό έλαβα μέρος για να δω που πάμε λάθος

-εξ υπαρχής ήθελα να μιλήσω για μας, για την δική μας κοινωνία, δεν νοείται θέατρο που να μην μιλά για τους ανθρώπους της χώρας του. Δεν χρειάστηκε να ψάξω βήμα πάραπέρα. Έγραψα για τι βλέπω έξω από την πόρτα μου καθημερινά,

ΑΡΓΥΡΩ ΤΟΥΜΑΖΟΥ Q&A

Σου βάζω και μια περίληψη της σκηνοθετίδας από το πρώτο διάβασμα του έργου σε αναλόγιο το 2010, για το αρχίζουν-αν δεν στείλουν τίποτα άλλο το θέατρο ένα. Επίσης και το τότε σημείωμα που είχα γράψει για το πρόγραμμα του αναλογίου...

Ο διακόπτης

Περίληψη

Ο διακόπτης πέφτει. Στο σπίτι δύο άγνωστοι με όπλα. Πανικός! Όλα θυμίζουν αμερικάνικη ταινία με Κύπριους πρωταγωνιστές. Τι σχέση μπορεί να έχουν δύο εγκληματίες και αλλοδαποί με έναν καθαθωπρέπει δημόσιου πάλληλο του Τμήματος Μεταναστών και την κυρία Ευανθία, λάτρη της έβδομης τέχνης; Πόσο πιο επικίνδυνο μπορεί να γίνονται πράγματα, όταν ο διακόπτης ανεβαίνει και ξεσκεπάζονται μαζί με το τυρί Τιρνάβου και τις λιαστές ντομάτες πασπόρτια και πλαστές υπογραφές; Ωρα να ξανακατέβει ο διακόπτης. Σκοτάδι!